

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/29415 en 07/29417 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 9 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 augustus 2007, verzonden op 10 augustus 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

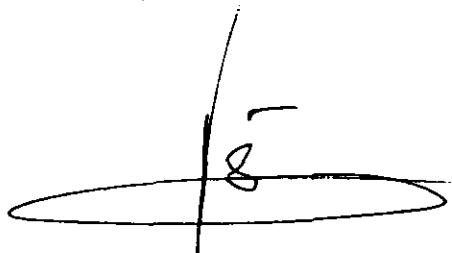
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

418.

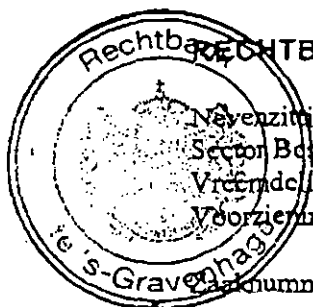
Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

AFSCHRIFT

Afdelingsnummers: Awb 07/29417 (voorlopige voorziening)
Awb 07/29415 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Armeense nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen,
en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 16 juli 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 20 juli 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 20 juli 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/29415. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 20 juli 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Bij brief van 31 juli 2007 zijn de gronden van het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 3 augustus 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de

Zaaknummers: Awb 07/29417, Awb 07/29415

blad 2

voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nadat onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.3. Verzoeker heeft eerder, te weten op 26 april 2001, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 12 december 2001 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 26 januari 2004 (Awb 02/4660) het hiertegen gerichte beroep van 9 januari 2002 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 26 april 2001 formele rechtskracht gekregen. Vervolgens heeft verzoeker op 16 juli 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 20 juli 2007 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.4. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 16 juli 2007 het volgende stuk ten grondslag gelegd:
1. een schrijven van zijn gemachtigde, gedateerd 9 juli 2007, waarin wordt verwezen naar diverse brieven, die zouden aantonen dat verzoeker buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

2.5. Verzoeker heeft aangevoerd dat zijn moeder en zusje in het bezit zijn van een verblijfsvergunning en dat hij graag bij hen wil blijven. Voorts heeft hij verklaard dat hij veel vrienden en kennissen heeft in Nederland, dat hij zeven jaar in Nederland woont en in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd. Ten slotte heeft verzoeker verklaard dat hij niet terug kan keren naar Armenië omdat hij daar dood zou gaan van de honger, de taal niet goed spreekt, daar geen werk kan vinden, hij daar niemand kent en hij al vijftien jaar geleden uit Armenië weg is.

2.6. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat voor zover verzoeker een beroep wenst te doen op schijnendheid dit geen aanleiding geeft om terug te komen van de reeds eerder genomen beschikking. Verzoeker heeft nimmer voldaan aan zijn plicht Nederland te verlaten. Dat aan zijn moeder en zusje een verblijfsvergunning is verleend, is geen reden om verzoeker op basis van schijnendheid in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning, nu hun situatie niet zict op zijn relaas. Voor zover verzoeker een beroep doet op het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten, heeft verweerder ambtshalve overwogen dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier in dit kader. Uit de verklaringen van verzoeker kan niet worden afgeleid dat hij voldoet aan de cumulatief opgesomde voorwaarden, als genoemd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2005/11. Verzoeker heeft weliswaar

Zaaknummers: Awb 07/29417, Awb 07/29415

blad 3

een verklaring overgelegd van de vertegenwoordiging van Armenië, doch daaruit kan niet de conclusie worden getrokken dat hij niet in het bezit zal worden gesteld van een vervangend reisdocument, ondanks het feit dat niet aan de door hem opgegeven identiteit en nationaliteit wordt getwijfeld. Daarnaast komt uit de verklaring niet naar voren dat verzoeker bij terugkeer geen toegang tot Armenië zal krijgen. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Staatsburgerschap- en vreemdelingenwetgeving in de republieken van de voormalige Sovjet-Unie van 14 augustus 2002. Verzoeker heeft verder niet aangetoond dat hij zich heeft gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van verzoeker te realiseren vanwege het feit dat hij stelt niet te beschikken over reisdocumenten. Tevens blijkt uit het uittreksel Justitiële Documentatie van 16 juli 2007 dat verzoeker op 11 februari 2003 is veroordeeld op grond van artikel 310 van het Wetboek van Strafrecht en op 4 december 2006 op grond van de artikelen 310, 311, eerste lid, sub 4, van het Wetboek van Strafrecht. Verzoeker wordt op grond van het openbare ordebeleid verblijf hier te lande geweigerd.

2.7. Verzoeker verwijst in de eerste plaats naar al hetgeen hij eerder in de procedure naar voren heeft gebracht. Voorts stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij meerdere hem persoonlijk betreffende schrijnende omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan hem een verblijfsvergunning kan worden verleend. Hij meent dat verweerder in de bestreden beschikking een onvoldoende inhoudelijke reactie op de door hem naar voren gebrachte schrijnende omstandigheden heeft gegeven. Verzoeker wijst in dit verband op de brief van 21 februari 2007 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarin de schrijnende omstandigheden worden genoemd. Verder meent verzoeker dat sprake is van nieuw recht, omdat het beleid ten aanzien van schrijnendheid ten tijde van het nemen van het besluit nog niet was uitgekristalliseerd, zodat verweerder de aanvraag niet met toepassing van artikel 4:6 Awb had kunnen afwijzen. Tevens stelt verzoeker dat in de bestreden beschikking geen blijk is gegeven op welke wijze zijn persoonlijke aspecten zijn afgewogen tegenover de openbare orde-aspecten. Verzoeker meent dat verweerder ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om zijn aanvraag inhoudelijk te beoordelen.

Voorts meent verzoeker dat hij behoort tot de categorie vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kan verlaten. Hij heeft de medewerking, als bedoeld in WBV 2005/11, verzocht van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) om in het bezit te worden gesteld van een vervangend reisdocument. Verder heeft verzoeker zelfstandig andere activiteiten ondernomen, doch hij heeft nooit een antwoord van DT&V ontvangen, ondanks dat hij meerdere keren bij die organisatie heeft gerappelleerd. Hij meent dat het er voor moet worden gehouden dat DT&V er niet in zal slagen de reisdocumenten te verkrijgen. Daarnaast heeft verzoeker alle activiteiten ondernomen om documenten te verkrijgen waarmee hij Nederland zou kunnen verlaten. Verzoeker meent dat het geen zin heeft om zich te wenden tot de IOM omdat zij alleen mensen kunnen helpen die in het bezit zijn van reisdocumenten. Ten slotte meent verzoeker dat verweerder in het kader van de openbare ordeaspecten geen blijk heeft gegeven van een belangenafweging.

Beoordeling van het verzoek

2.8. Gelet op het verhandelde ter zitting stelt de voorzieningenrechter vast dat de herhaalde aanvraag van verzoeker in onderhavig geding buiten beschouwing blijft. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat de gemachtigde van verzoeker ter zitting desgevraagd

Zaaknummers: Awb 07/29417, Awb 07/29415

blad 4

heeft aangegeven dat het niet om een herhaalde aanvraag gaat. In dit kader heeft zij ter zitting verklaard dat het enkel gaat om het beroep op het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten en een beroep op schijnendheid.

2.9. Met betrekking tot het beroep van verzoeker op schijnende omstandigheden overweegt de voorzieningenrechter dat het beroep op schijnendheid buiten de omvang van het geding zal worden gehouden. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker geen 14-1 aanvraag heeft ingediend. De omstandigheid dat verweerder aanleiding heeft gezien inhoudelijk te reageren op de gronden waarmee een beroep op schijnendheid werd beoogd, had verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet ambtshalve als een 14-1 aanvraag hoeven aan te merken. Daarnaast kan de beoordeling van verweerder in de bestreden beschikking ook niet als zodanig worden beschouwd. Uit het voorgaande volgt dan dat aan de brief van 21 februari 2007 niet kan worden toegekomen. De voorzieningenrechter merkt nog op dat het verzoeker uiteraard vrij staat alsnog een 14-1 aanvraag in te dienen.

2.10. Vervolgens is aan de orde de vraag of verweerder in redelijkheid ambtshalve heeft kunnen oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. De voorzieningenrechter overweegt als volgt

2.11. Ingevolge het beleid, neergelegd in hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), komt de vreemdeling in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land waarvan hij de nationaliteit heeft;
2. hij heeft zich gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten;
3. hij heeft verzocht om bemiddeling van de IND bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan;
4. er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; en
5. hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

2.12. De voorzieningenrechter is niet gebleken dat verzoeker cumulatief aan voormelde voorwaarden heeft voldaan. Verzoeker heeft zich niet aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst waarvan hij de nationaliteit heeft. Hij heeft weliswaar een verklaring, afgegeven door de politie van Armenië, van 24 mei 2005 overgelegd, echter die verklaring kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet gelden als bewijs van de stelling dat hij niet kan terugkeren naar Armenië. Evenmin kan daaruit worden afgeleid dat de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst weigert mee te werken aan de pogingen van verzoeker om zijn vertrek te realiseren. Immers, genoemde verklaring is niet door de Armeense ambassade afgegeven en bovendien is het adres van verzoeker daarin niet vermeld. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat hij er van uit gaat dat verzoeker een aanvraag voor een laissez-passer heeft aangevraagd en dat hij verschillende keren heeft gerappelleerd. In dat verband is tevens van belang dat de gemachtigde van verzoeker weliswaar diverse pogingen heeft

Zaaknummers: Awb 07/29417, Awb 07/29415

blad 5

ondernomen door middel van het schrijven van brieven aan de DT&V, om nadere informatie boven tafel te krijgen, doch dat de DT&V tot op heden niet op voormelde brieven heeft gereageerd. Hoewel de handelwijze van DT&V geen schoonheidsprijs verdient, kan daarmee naar het oordeel van de voorzieningenrechter (nog) niet worden gezegd dat aannemelijk is dat de laissez-passer niet aan verzoeker zal worden afgegeven. Voor de stelling dat het er voor moet worden gehouden dat de DT&V er niet in zal slagen reisdocumenten te verkrijgen, geldt dit evenzeer. Verder is niet aangetoond dan wel aannemelijk gemaakt dat verzoeker zich heeft gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek. Met de enkele stelling van de gemachtigde van verzoeker ter zitting dat de IOM alleen hulp biedt aan mensen die over documenten beschikken, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter nog niet aangetoond dat de IOM geen medewerking zou willen of kunnen verlenen aan het verkrijgen van de voor terugkeer naar Armenië benodigde reisdocumenten. De voorzieningenrechter is, bezien in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen, met verweerder van oordeel dat nog niet is gebleken dat verzoeker alle mogelijkheden om aan identiteitsdocumenten te geraken reeds heeft benut. Er is, anders dan verzoeker heeft aangevoerd, in casu derhalve nog niet gebleken van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat verzoeker buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten als bedoeld in voormeld beleid.

2.13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid ambtshalve tot de conclusie kunnen komen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

2.14. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.15. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.16. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 07/29417, Awb 07/29415

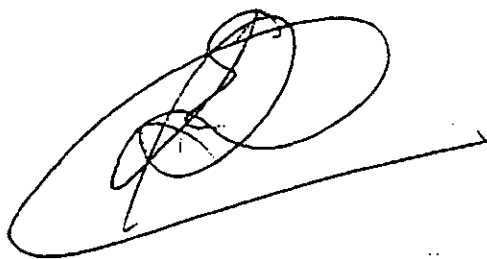
blad 6

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/29415, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/29417, af.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 9 augustus 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 10 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

Groningen
Pracdinussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 33
Info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr R. van Asperen
mr M. Schuring*
mr K.B. Spoelstra
mr B. van Dijk
mr I.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schaap

Roden
Menzingeweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
Info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.G. Bissik
mr S. El Hami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
AAN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdenrekening
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR.	5899/12
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	229

3946-A

Ook per telefax (070) 365 13 80

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake: / Justitie
Uw kenmerk: hoger beroep vreemdelingenzaken

Groningen, 17 augustus 2007

Doorkiesnummer secretaresse: (050) 366 37 39

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik namens , geboren op daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de rechtbank
's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 9 augustus 2007, verzonden 10 augustus
2007.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren gebracht in eerste instantie, hier als ingelast en herhaald te beschouwen. Voorts wordt u verzocht het griffierecht in rekening-courant te boeken.

Grief 1

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.9 overwogen:

"Met betrekking tot het beroep van verzoeker op schrijvende omstandigheden overweegt de voorzieningenrechter dat het beroep op schrijvende omstandigheden buiten de omvang van het geding zal worden gehouden."

De Staatssecretaris heeft er zelf voor gekozen in het kader van deze asielprocedure een afweging en overweging te wijden aan het beleid ten aanzien van schrijvende gevallen. Dit beleid kent aspecten welke verband houden met de asielrechtelijke praktijk maar ook aspecten welke meer overeenkomsten vertonen met de reguliere verblijfsprocedures. Ten gevolge van het hybride karakter van deze vergunning strekt het toetsingskader zich uit over de beide delen van het vreemdelingenrecht. De Staatssecretaris heeft dan ook de bevoegdheid om zowel in een asielrechtelijke als in een reguliere verblijfsprocedure dit beleid toe te passen en te toetsen aan de punten zoals door de Minister uiteen gezet in de brief van februari 2007. In casu heeft de Minister deze bevoegdheid gebruikt en getoetst aan dit beleid.

In het verleden hebben 14-1 brieven ook regelmatig tot een procedure geleid welke door de Minister/Staatssecretaris als asielrechtelijk werd gekwalificeerd. Niet valt in te zien waarom ook nu niet de asiel-route gekozen kon worden, zeker niet nu de Staatssecretaris zelf in voornemen en beschikking expliciet de aanvraag van appellant als zodanig te kwalificeren.

Door te overwegen zoals bovenstaand miskent de rechtbank deze ruimte van de Minister, ruimte die de Minister overigens in deze aan de orde zijnde procedure zelf heeft gecreëerd en gebruikt.

Grief 2

GRIFFIERCOMMISSIE
ADVOCATEN

Op al onze dienstverleningsactiviteiten zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden van Tiebout Advocaten, welke zijn gedeponeerd ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te Groningen onder nummer 123 en welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten. Op verzoek wordt een exemplaar toegezonden.

Tiebout

advocaten

Groningen
Prædijksteeg 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr R. van Asperen
mr M. Schuringa
mr R. B. Spoeijstra
mr B. van Dijk
mr I.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schoon

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.G. Rissik
mr S. El Hami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22 470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.12 overwogen:

"Verzoeker heeft zich niet aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst waarvan hij de nationaliteit heeft."

Deze overweging is onbegrijpelijk aangezien in de stukken welke zijn overgelegd bij de aanvraag kopiën zijn van brieven van/namens appellant aan de ambassade van zijn land van herkomst.

"Hoewel de handelwijze van DT&V geen schoonheidsprijs verdient, kan daarmee naar het oordeel van de voorzieningenrechter (nog) niet worden gezegd dat aannemelijk is dat de laissez-passier niet aan verzoeker zal worden afgegeven."

Namens appellant is door gemachtigde gedurende een jaar regelmatig gerappelleerd zonder dat er enig antwoord van de zijde van UFT en DT&V kwam. Deze omstandigheid is niet aan appellant aan te rekenen. Appellant is verzocht door de voormalige UFT zich te melden bij de Vreemdelingendienst teneinde mee te werken aan de aanvraag voor een laissez passer. Deze medewerking heeft hij verleend. UFT/DT&V heeft op geen enkele manier een inzicht gegeven in de voortgang van het proces. Om aan te nemen dat er enige aannemelijkheid bestaat over de afgifte van een laissez passer aan appellant zal er toch enige reactie moeten zijn van overheidswege, al is het maar een voortgangsrapportage of een inschatting van de tijd welke nog gemoeid zal zijn met de afgifte van een document. Nu elke reactie achterwege blijft ook na uitvoerig rappelleren van gemachtigde is er geen enkele reden om aan te nemen dat een lp verstrekt zal (kunnen) gaan worden.

Met deze grief beoogt de vreemdeling voorts het geschil in zijn gehele omvang aan u voor te leggen.

Conclusie

Gelet op al het voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in alle instanties en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting,

Hoogachtend,

I.M. Zuidhoek

Bijlage: uitspraak 9 augustus 2007

